

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 95/2010-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. marca 2010 predbežne prerokoval sťažnosť M. G., N., zastúpeného advokátom JUDr. Ľ. Š., Š., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodcovským rozsudkom Rozhodcovského súdu Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v B. sp. zn. Rsp V-38/2009 z 18. novembra 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. G. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. decembra 2009 doručená sťažnosť M. G., N. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Ľ. Š., Š., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa

čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozhodcovským rozsudkom Rozhodcovského súdu Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v B. (ďalej len „rozhodcovský súd“) sp. zn. Rsp V-38/2009 z 18. novembra 2009.

Z obsahu sťažnosti okrem iného vyplynulo:

«Sťažovateľ sa žalobou podanou na Rozhodcovskom súde Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory (ďalej len „RS SOPK“) ... dňa 26. 5. 2009 domáhal zaplataenia náhrady škody v sume 30.976,25 eur s príslušenstvom od žalovaného Č., a. s., ..., pričom právomoc RS SOPK na prejednanie a rozhodnutie sporu bola daná podľa čl. 6.15.1 Všeobecných zmluvných podmienok finančného leasingu, ktoré boli nedeliteľnou súčasťou leasingovej zmluvy č. LZF/05/30252 zo dňa 18. 4. 2005 uzatvorenej medzi Č. a sťažovateľom.

RS SOPK rozhodcovským rozsudkom sp. zn.: Rsp V-38/2009 zo dňa 18. 11. 2009 rozhodol tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol a uložil sťažovateľovi zaplatiť právnomu zástupcovi žalovaného ... náhradu trov právneho zastúpenia ...

RS SOPK svojím rozhodnutím, rozhodcovským rozsudkom sp. zn.: Rsp V-38/2009 zo dňa 18. 11. 2009 porušil právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. ...

Sťažovateľ sa domáhal zaplataenia náhrady škody v sume 30.976,25 eur s úrokom z omeškania vo výške 7,25% ročne od 17. 4. 2009 do zaplataenia na tom skutkovom základe, že dňa 18. 4. 2005 uzavrel žalobca so spoločnosťou Č. a. s. leasingovú zmluvu č. LZF/05/30252, ktorej predmetom je leasing Univerzálneho stavebného stroja FERMEC TEREX 860 SX.

Dňa 22. 12. 2005 vo V. z oploteného staveniska OD T. oproti panelovému domu, okr. N. odhasproval neznámy páchatel' vstupnú bránu na stavenisko, odomkol si stavebný stroj FERMEC TEREX 860 v držbe žalobcu a vo vlastníctve žalovaného, naštartoval a odišiel s ním na neznáme miesto. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru, Úrad justičnej a kriminálnej polície, ... N. uznesením ČVS: ORP-1447/2-OVK-NR-2005 MG zo dňa 27. 2. 2006 trestné stíhanie v horeuvedenej trestnej veci zastavilo, nakoľko sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe. ...

Sťažovateľ žalobou uplatnený nárok odôvodňoval čl. 3.2.5. Všeobecných zmluvných podmienok finančného leasingu Č., a. s. pre stroje a zariadenia 02/05, podľa ktorého poistné plnenie z uzavretej poistnej zmluvy podľa bodu 3.2.1 plní poisťovateľ žalovanému (Č.) v plnej výške. Prijaté poistné plnenie je určené na výplatu leasingovému nájomcovi za účelom opráv predmetu leasingu a náhrady škody. Žalovaný (Č.) je však oprávnený proti výplate poistného plnenia žalobcovi (Sťažovateľovi) započítať svoje pohľadávky z leasingovej zmluvy po lehote splatnosti vrátane príslušenstva, a to až do výšky poistného plnenia. To platí i pre pohľadávky z iných medzi oboma stranami uzavretých zmlúv, najmä leasingových alebo nájomných zmlúv. Ak nemá žalobca (Sťažovateľ) voči žalovanému žiadne splatné záväzky, alebo po tom, čo ich bezo zvyšku uhradil, dá žalovaný poisťovateľovi súhlas na výplatu poistného plnenia priamo leasingovému nájomcovi alebo opravovni. V prípade trvalého vyradenia predmetu leasingu z prevádzky je žalovaný (Č.) oprávnený ponechať si z poistného plnenia i čiastku, zodpovedajúcu pohľadávkam voči žalobcovi (Sťažovateľovi), ktoré vzniknú žalovanému (Č.) v dôsledku predčasného skončenia leasingovej zmluvy v zmysle bodu 4.3. zmluvných podmienok. Zostávajúcu časť poistného plnenia žalovaný bez zbytočného odkladu poukáže žalobcovi (Sťažovateľovi). ...

Sťažovateľ ďalej poukazoval na splnenie prvej z kumulatívnych podmienok tak ako vyplývalo z predložených listinných dôkazov v konaní ako aj na skutočnosť žalovaný (Č.) nevykonal žiadny úkon smerujúci k poskytnutiu poistného plnenia poisťovňou, čím zmaril splnenie podmienky, ktorou bol podmienený vznik jeho povinnosti poukázať poistné plnenie sťažovateľovi, ktorá skutočnosť mu bola na prospech, nakoľko takto nielenže nemusel sťažovateľovi poukázať žiadne plnenie, naopak, začal si od žalobcu uplatňovať nárok na zaplatenie sumy 1.387.309,50 Sk. Zámerným konaním Č., opomenutím povinnosti konať v obchodno-záväzkových vzťahoch s odbornou starostlivosťou a v príčinnej súvislosti s týmto konaním prišlo k zmareniu splnenia odkladacej podmienky, ktorej nesplnenie mu bolo na prospech, čím sa jeho záväzok ako budúceho poukazcu vystaviť v prospech žalobcu ako budúceho poukazníka poukážku a splnomocniť ho ako poukazníka, aby vybral plnenie od poukázanca Č., a. s. ako zvyšnú časť poistného plnenia sa stal nepodmieneným.

Sťažovateľ vyzval žalovaného Č. na uzatvorenie zmluvy listom zo dňa 30. 3. 2009, avšak žalovaný neoprávnene odmietol rokovať o uzavretí zmluvy.

Vzhľadom na uvedené si žalobca uplatnil v predmetnom konaní pred RS SOPK od žalovaného náhradu škody v sume 30.976,25 EUR pozostávajúcej z rozdielu poistnej sumy, na ktorú bol predmet leasingovej zmluvy poistený vo výške 77.026,49 EUR (2.320.500,- Sk) a sumy 46.050,24 EUR (1.387.309,50 Sk) predstavujúcu sumu, ktorú si žalovaný vyúčtoval v súvislosti s predčasne ukončenou leasingovou zmluvou.

V priebehu konania sťažovateľ ďalej poukázal na zavinenie vzniku škody žalovaným Č. aj tým, že tento odovzdal sťažovateľovi špecifikáciu zabezpečenia predmetu leasingu, ktorá stanovovala podmienky zabezpečenia leasingu pre prípad poistnej udalosti a vznik nároku na poistné plnenie. Sťažovateľ v priebehu konania poukazoval na skutočnosť, že podmienky zabezpečenia predmetu leasingu dodržal, avšak napriek tejto skutočnosti odmietol poisťovateľ poskytnúť Č. poistné plnenie, a teda aj tu spočívalo protiprávne konanie Č. majúce za následok vznik škody na strane sťažovateľa...

Ďalej sťažovateľ v priebehu konania po oboznámení sa s úplným znením poistnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovaným Č. a poisťovateľom namietol aj platnosť poistenia tejto poistnej zmluvy v časti týkajúcej sa predmetu leasingu...

Sťažovateľ sa teda v konaní pred RS SOPK domáhal uplatnenia náhrady škody na základe § 290 ods. 2 Obchodného zákonníka ako aj na základe § 373 a nasl. Obchodného zákonníka. ...

... sťažovateľ nemá možnosť s ohľadom na namietané porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom domáhať sa preskúmania rozhodcovského rozsudku podľa § 37 ods. 1 Zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní a rovnako ním namietané porušenie základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom nie je možné subsumovať pod žiadny z dôvodov podľa § 40 ods. 1 Zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, tak, aby sa sťažovateľ mohol žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku. V tomto smere je teda daná existencia právomoci Ústavného súdu SR rozhodnúť o tejto sťažnosti ako primárna podmienka na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie. ...

... miera porušenia základných princípov odôvodnenia súdneho rozhodnutia, ktorá neumožňuje jeho preskúmateľnosť účastníkmi konania (ale aj širšou právnickou či laickou verejnosťou), kde nie je zrejmé čo predstavuje skutočnosti, ktoré ma súd za preukázané, čo predstavuje jeho úvahy, aké dôkazy boli podkladom pre rozhodnutie a ako vec právne posúdil, t. j. bez jediného ustanovenia zmluvy, či právneho predpisu nepredstavuje len porušenie objektívneho práva podľa ustanovení o konaní pred rozhodcovským súdom, ale zároveň predstavuje aj zásah súdu do základného práva na súdnu ochranu účastníka konania ako práva subjektívneho.

Tu poukazujem na obsah napadnutého rozsudku Rozhodcovského súdu Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory ... Považujem za potrebné poukázať, že z napadnutého rozsudku nie je zrejmé, na základe akých hmotnoprávných ustanovení súd rozhodoval, právnym poriadkom ktorého štátu sa právny vzťah žalobcu a žalovaného spravoval a ktorý súd aplikoval, ktorý právny predpis pri svojom rozhodovaní použil, a ktorý aplikoval na skutkové zistenia, ktoré jeho ustanovenie bolo aplikované pre rozhodnutie o uplatnenom nároku a rovnako ani o ktoré ustanovenie zmluvy svoje rozhodnutie súd opiera, resp. ktoré na zistený skutkový vzťah aplikoval a prečo.

Poukazujem na fakt, že celého napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé jediné ustanovenie zmluvy, či právneho predpisu, ktoré súd pri svojom rozhodovaní aplikoval. Rovnako tak nie je zrejmé ani to o aké dôkazy sa jeho skutkové zistenia opierajú (s výnimkou odkazu na neidentifikovateľné výsledky šetrenia polície a akými úvahami sa pri ich hodnotení riadil, pričom navyše skutkové zistenia súdu (zamieňané s právnym posúdením v otázke platnosti poisťnej zmluvy, ktorú mal súd pri rozhodovaní k dispozícii) sú vzájomne rozporné a nie je zrejmé, ktoré z nich bolo podkladom pre výrok napadnutého rozsudku. Sťažovateľovi nie je z napadnutého rozsudku zrejmé, na základe akého ustanovenia hmotného práva vôbec súd rozhodoval a prečo bolo v jeho právnej veci rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výroku rozhodnutia. ...

Výsledkom vyššie uvedeného postupu Rozhodcovského súdu Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory je takisto aj rozhodnutie o trovách konania porušujúce práva sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie a súdnu ochranu, keď z napadnutého rozsudku nie je vôbec zrejmé, aké trovy konania boli žalovanému priznané a na základe akých právnych predpisov vznikli (s výnimkou na odkaz na ust. § 12 Pravidiel o trovách

rozhodcovského konania RS SOPK), navyše pokiaľ toto ustanovenie hovorí o výdavkoch strán, avšak žalobcovi bola uložená povinnosť zaplatiť trovy konania právnenému zástupcovi žalovaného Č., JUDr. J. M., ktorý vôbec nebol stranou sporu a ktorému v konaní žiadne trovy právneho zastúpenia nevznikli. ...»

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a aby v náleze vyslovil:

„Základné právo sťažovateľa M. G., s miestom podnikania N., IČO:... na súdnu a inú právnu ochranu a právo na spravodlivý proces podobe práva na náležité odôvodnenie rozhodnutia podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv rozhodcovským rozsudkom Rozhodcovského súdu Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v B. sp. zn.: Rsp V-38/2009 zo dňa 18. 11. 2009 porušené bolo.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje rozhodcovský rozsudok Rozhodcovského súdu Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v B. sp. zn.: Rsp V-38/2009 zo dňa 18. 11. 2009 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov konania.“

Okrem toho sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd dočasným opatrením odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodcovského rozsudku rozhodcovského súdu sp. zn. Rsp V-38/2009 z 18. novembra 2009.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť je absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (obdobne napr. III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 299/07).

Ako vyplýva z obsahu sťažnosti, sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozhodcovským rozsudkom rozhodcovského súdu sp. zn. Rsp V-38/2009 z 18. novembra 2009. Porušenie svojich práv sťažovateľ videl v nedostatočnom odôvodnení a nepreskúmateľnosti tohto rozsudku,

pretože ako tvrdil, z tohto rozsudku nebolo zjavné, na základe akých všeobecne záväzných právnych predpisov rozhodcovský súd rozhodol, akými úvahami sa riadil, čo považoval za dokázané a k akým jednoznačným záverom dospel.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Rozhodcovské konanie je upravené v zákone č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o rozhodcovskom konaní“).

Podstata rozhodcovského konania spočíva v mimosúdnom riešení sporov, pričom samotné rozhodcovské konanie je alternatívou konania pred všeobecnými súdmi, keď jeho významnými prednosťami oproti konaniu pred všeobecnými súdmi sú flexibilita a rýchlosť konania, jeho neformálnosť a nižšie trovy konania. Pri tomto konaní zákon počíta s minimálnymi zásahmi všeobecných súdov do výsledkov rozhodovacej činnosti rozhodcovských súdov, pretože v súlade s § 40 zákona o rozhodcovskom konaní možno tuzemský rozhodcovský rozsudok napadnúť žalobou na príslušnom všeobecnom súde len z taxatívne vymedzených dôvodov, ktoré spočívajú v dodržiavaní zákonnosti. Aj keď toto rozhodcovské konanie možno označiť za menej zložitú procedúru, než aká je vlastná konaniu pred všeobecnými súdmi, je v rámci neho nevyhnutné dodržiavať zásady spravodlivosti a zákonnosti. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na § 51 ods. 3 zákona o rozhodcovskom konaní, podľa ktorého ak tento zákon neustanovuje inak, subsidiárne sa aplikujú ustanovenia generálnej právnej normy upravujúcej civilný proces. Danou právnou normou je Občiansky súdny poriadok.

Ústavný súd zistil, že v namietanom prípade podal sťažovateľ 26. mája 2009 na rozhodcovskom súde žalobu, ktorou sa od Č., a. s., B. (ďalej len „žalovaný“), domáhal náhrady škody v sume 30 976,25 €. Rozhodcovský súd o žalobe rozhodol rozhodcovským rozsudkom sp. zn. Rsp V-38/2009 z 18. novembra 2009 tak, že ju v celom rozsahu zamietol a sťažovateľovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia v sume 2 836,31 €.

V odôvodnení tohto rozsudku rozhodcovský súd uviedol:

„Žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 18. 04. 2005 Leasingovú zmluvu č. LZF/05/30252 podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Nedeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú aj Všeobecné podmienky finančného leasingu, Dohoda o platbách nájomného a špecifikácia poistenia predmetu leasingu vrátane Všeobecných poistných podmienok. ...

Predmetom vyššie uvedenej leasingovej zmluvy bol finančný leasing univerzálneho stavebného stroja FERMEC TEREX 860 SX. Tento stroj bol dňa 22. 12. 2005 vo večerných hodinách, z oploteného staveniska OD T. vo V. odcudzený neznámym páchatelom. OR PZ N. trestné stíhanie prerušil uznesením ČVS: ORP-1447/2-OVK-NR-2005 MG zo dňa 27. 02. 2006 a to z dôvodu, že sa nepodarilo páchatel'a zistiť. V trestnom stíhaní bolo zistené, že v danom čase neznámy páchatel' si odhasproval vstupnú bránu na stavenisko, odomkol si odparkovaný stroj, naštartoval ho a odišiel s ním na neznáme miesto.

Uvedený spôsob krádeže je veľmi zvláštny a to z niekoľkých dôvodov:

- 1. Išlo o stavenisko strážené bezpečnostnou službou.*
- 2. Stroj mal namontované zabezpečovacie zariadenie s alarmom, ktoré ak bolo aktivované, pri pokuse o naštartovanie malo spustiť alarm, odstaviť prívod elektriny do palivového čerpadla a tým znemožniť jeho naštartovanie.*

Predmetný stroj bol poistený poistnou zmluvou s Č. a. s. B., ktorá odmietla plniť poistné plnenie s odvolaním sa na ustanovenie čl. 11 bod 12. Všeobecných poistných podmienok 2005, nakoľko krádež stroja prebehla bez násilného prekonania prekážky.

Žalobca nesúhlasil s postupom poisťovne a žalovanému kládol za vinu, že opomenul svoju povinnosť konať v obchodno-záväzkových vzťahoch s odbornou starostlivosťou a že poistné plnenie mal od poisťovne vymáhať aj súdnou cestou a z toho dôvodu si prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobou doručenou RS SOPK dňa 26. 05. 2009

nárokoval náhradu spôsobenej škody vo výške 30.976,25 EUR, čo je rozdiel medzi poistnou sumou, na ktorú bol predmet leasingu poistený a sumou, ktorú mu žalovaný vyúčtoval v súvislosti s predčasne ukončenou leasingovou zmluvou.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril... Vo vyjadrení tvrdí, že k plneniu poisťovne nedošlo z viny na strane žalobcu, nakoľko páchatel' nebol pri odcudzení predmetu leasingu nútený násilím prekonať žiadnu prekážku. Ďalej vo vyjadrení uvádza, že ako základ žaloby neobstojí ani dôvod náhrady škody. Žalobca by v tomto prípade musel preukazovať všetky právne predpoklady zodpovednosti žalovaného za škodu, t. j. protiprávny úkon resp. porušenie právnej povinnosti z právneho predpisu alebo zo záväzkovo-právneho vzťahu a jej príčinná súvislosť so vznikom škody a to žalobca ničím nedokazuje. ...

Žalobca svojim podaním doručeným súdu dňa 22. 09. 2009 požadoval, aby žalovaný súdu predložil poistnú zmluvu uzatvorenú medzi ním a Č. a. s.

Na ústnom konaní nariadenom súdom na deň 29. 09. 2009 právny zástupca žalobcu vyhlásil, že sa plne pridržiava žaloby podanej RS SOPK dňa 26. 05. 2009. ...

RS SOPK uznesením pojednávanie odročil na deň 13. 10. 2009 a uložil právnenému zástupcovi žalovaného, aby do 06. 10. 2009 predložil súdu a aj právnenému zástupcovi žalobcu fotokópiu predmetnej poistnej zmluvy. V rovnakom termíne uložil právnenému zástupcovi žalobcu aby predložil súdu a tiež právnenému zástupcovi žalovaného vyjadrenie k obsahu rokovania medzi stranami sporu a poisťovňou, ktoré sa malo uskutočniť dňa 14. 09. 2006. Na tomto rokovaní, podľa vyjadrenia žalovaného z 29. 07. 2009 mala byť riešená otázka poistného plnenia pre žalobcu, ak tento poskytne poisťovni doklady, ktoré by ju oprávňovali požadovať regresnú náhradu od strážnej služby na stavenisku OD PRIOR vo V. odkiaľ bol predmet leasingu odcudzený.

Právny zástupca žalobcu podaním na RS SOPK dňa 12. 10. 2009 oznámil, že z rokovania konaného dňa 14. 09. 2006 nebol urobený zápis a s ohľadom na odstup času nevie ani uviesť kto sa tohto rokovania zúčastnil. Tvrdí, že žalobca iniciatívne zasial na poisťovňu potvrdenie dovozcu o skutočnosti, že všetky stroje sú vybavené identickým kľúčom a tiež prehlásenie zhotoviteľa stavby o skutočnosti, že ochranu objektu zabezpečovala strážna služba. K podaniu priložil fotokópiu Prehlásenie konateľa spoločnosti I. zo dňa 16. 10. 2006 O strážení objektu spoločnosťou D., s. r. o. B. a tiež potvrdenie konateľa spoločnosti A., s. r. o. B. z asi 19. 08. 2006 o tom, že od roku 2004 až

do tej doby sú všetky stavebné stroje od výrobcu TEREX COMPACT Coventry vybavené identickými kľúčmi k dverám a zapalovaniu pre všetky typy.

Právny zástupca žalovaného doručil dňa 06. 10. 2009 RS SOPK ako aj právnenému zástupcovi žalobcu Poistnú zmluvu uzatvorenú medzi žalovaným a Č. ...

Právny zástupca žalobcu uviedol, že k doloženej poistnej zmluve nebol doložený výkaz podľa čl. 2 bod 2 poistnej zmluvy a jej dodatku č. 10, ktorý mal byť žalovaným poisťovni predložený do 30 dní odo dňa vzniku poistnej udalosti, v ktorom mali byť vyčíslené všetky zmeny, prírastky a úbytky poistenia. Žalobca namieta neexistenciu právnej skutočnosti, ktorá mala vplyv na vznik poistného vzťahu v konkrétnom leasingovom prípade. Žalobca ďalej poukázal na to, že v poistnej zmluve a ani vo všeobecných poistných podmienkach nie je určené aká bola medzi žalovaným a poisťovateľom dohodnutá poistná hodnota, čo je podstatná náležitosť poistnej zmluvy. Právny zástupca žalobcu ďalej uviedol, že žalobca splnil podmienky stanovené všeobecnými poistnými podmienkami a tiež v poistných podmienkach pre krádež vlámaním, že stroj bol uzamknutý v oplotenom objekte, že stroj bol zabezpečený alarmom a objekt bol strážený minimálne 1-člennou strážnou službou. Teda ak žalovaný odovzdal žalobcovi špecifikáciu zabezpečenia poistenia predmetu leasingu a tento podmienky splnil, bolo povinnosťou žalovaného, aby poistné plnenie od poisťovne vymáhal.

PZ žalovaného k tomuto vyjadrenie PZ žalobcu uviedol nasledovné:

1. PZ žalobcu ničím nedokazuje svoje tvrdenia a prenáša dôkaznú povinnosť na žalovaného.

2. Sám žalobca sa zúčastňoval rokovaní s poisťovňou, z ktorých je nesporné, že tu poistný vzťah vznikol.

3. Nie je pravda, že žalovaný mal vymáhať od poisťovne poistné plnenie súdnou cestou, lebo na základe záverov šetrenia polície tak urobiť nemohol. Naopak on plne konal s odbornou starostlivosťou ak sa nedomáhal poistného plnenia súdnou cestou a čo je podstatné žalovaný v leasingovej zmluve splnomocnil žalobcu na všetky úkony voči poisťovni pri poistnej udalosti a tento nebol schopný poisťovni ani predložiť dôkazy na vymáhanie prípadnej regresnej náhrady od tretej osoby. ...

PZ žalovaného navrhol v konaní vypočúť účastníkov rokovania zo dňa 14. 09. 2006 zo strany žalobcu, žalovaného i poisťovne.

RS SOPK uznesením odročil pojednávanie na deň 18. 11. 2009 a uložil právnenému zástupcovi žalobcu zabezpečiť účasť svedka pána Mgr. R. Č. a právnenému zástupcovi žalovaného zabezpečenie účasti svedkov zástupcov Č. a Č., ktorí sa zúčastnili rokovania o predmetnej poisťnej udalosti dňa 14. 09. 2006.

Na odročenom pokračovaní ústneho konania dňa 18. 11. 2009 právny zástupca žalovaného oznámil, že sa mu nepodarilo zabezpečiť účasť svedkov zástupcom Č. a Č., ktorých sám navrhol vypočuť a s ohľadom na túto skutočnosť netrvá na vypočutí týchto svedkov.

Svedok Mgr. R. Č. sa na predmetnom rokovaní dňa 14. 09. 2006 zúčastnil, ako právny zástupca žalobcu. Vo svojej výpovedi uviedol, že podľa neho na rokovaní bol zástupcom Č. obhajovaný jej právny názor, že odcudzenie vozidla nespĺňalo podmienky pojmu krádeže podľa ich všeobecných poisťných podmienok. Svedok si nepamätal, či zo strany žalobcu, alebo právneho zastúpenia boli žalovanému resp. Č. zaslané doklady, ktoré by bolo možné poisťovňou použiť pre uplatnenie regresného nároku voči strážnej službe zabezpečujúcej stráženie staveniska a strojov za jeho oplatením. ...

Súd podľa svojej úvahy zhodnotil všetky vykonané dôkazy a to jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti a dospel k nasledovným záverom:

1. Je pravdou, že predmet leasingu mal namontované zabezpečovacie zariadenia, ktoré ak boli aj aktivované, boli len veľmi ťažko prekonateľné bez násilného prekonania prekážky.

2. Tvrdenie žalobcu, že predmet leasingu nebol poistený nebolo ničím dokázané. Poisťovňa sa k poisťnej udalosti riadne vyjadrila a svoje rozhodnutie zdôvodnila.

3. S ohľadom na výsledky šetrenia polície, by bolo nerozvážnosťou, ak by napriek nim bol žalovaný vymáhal poistné plnenie súdom. Také konanie žalovaného, by bolo možné označiť ako opomenutie povinnosti konať v obchodno-záväzkových vzťahoch s odbornou starostlivosťou. Preto jeho konanie nemohlo byť príčinou vzniku škody. Podľa hypotetického názoru súdu (nepoznajúc obsah zmluvy o strážení objektu) žalobca mohol náhradu škody skôr vymáhať od strážnej služby stavebného objektu.

S ohľadom na uvedené závery RS SOPK dospel k názoru, že predmetná žaloba je nedôvodná a vyniesol vyššie uvedený rozhodcovský rozsudok.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 12 Pravidiel o trovách rozhodcovského konania RS SOPK. Keďže žalovaný bol plne úspešný v spore bola mu priznaná plná náhrada trov konania a nákladov právneho zastúpenia.“

Podľa svojej konštantnej judikatúry ústavný súd nemá zásadne oprávnenie preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol, alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil (II. ÚS 21/96, III. ÚS 151/05). Vo všeobecnosti úlohou súdnej ochrany ústavnosti poskytovanej ústavným súdom napokon nie je ani chrániť občana pred skutkovými omylmi všeobecných súdov, resp. rozhodcovských súdov, ale chrániť ho pred takými zásahmi do jeho práv, ktoré sú z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné (m. m. I. ÚS 17/01). Z rozdelenia súdnej moci v ústave medzi ústavný súd a všeobecné súdy totiž vyplýva, že ústavný súd nie je opravnou inštanciou vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov. Úlohou ústavného súdu nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 5 ústavy (I. ÚS 13/01, I. ÚS 120/04).

Ústavný súd zastáva názor, že prezentovanú judikatúru a citované právne vety je potrebné aplikovať aj v prípadoch, ak ústavný súd preskúmava rozhodcovský rozsudok rozhodcovského súdu z hľadiska dodržania zásad spravodlivého procesu, a to z dôvodu, že rozhodcovské konanie je alternatívou konania pred všeobecnými súdmi. Aj tieto rozhodcovské súdy sú povinné aplikovať právo tak, aby výsledkom nimi uplatnenej právomoci bolo rozhodnutie, ktoré spĺňa parametre zákonnosti a ústavnosti.

Ústavný súd považuje za významné podotknúť, že dokazovanie v rámci rozhodcovského konania sa spravuje výlučne zásadou kontradiktórnosti konania, ktorá znamená, že rozhodcovský súd vykonáva len dôkazy navrhnuté účastníkmi konania (§ 27 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní). Pritom dôkazom môže byť všetko to, čo môže objasniť daný spor. Hodnotenie dôkazov je však záležitosťou rozhodcovského súdu, ktorý je povinný ich hodnotiť nestranne, nezaujato a podľa svojho vnútorného presvedčenia, čo je

prejavom zásady voľného hodnotenia dôkazov (§ 27 ods. 4 zákona o rozhodcovskom konaní).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd konštatuje, že z obsahu odôvodnenia rozhodcovského rozsudku zreteľne vyplýva, že v priebehu rozhodcovského konania sa uskutočnili tri ústne pojednávania, na ktorých mali účastníci konania možnosť predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodcovského rozsudku, rozhodcovský súd podrobne popísal priebeh týchto pojednávanií, vyjadrenia účastníkov konania, poukázal na predložené listinné dôkazy, vykonal výsluch svedka.

Podstatou tohto sporu bolo uplatnenie náhrady škody zo strany sťažovateľa voči žalovanému, ktorý podľa vyjadrenia sťažovateľa mal v prípade krádeže predmetu leasingovej zmluvy vymáhať od príslušnej poisťovne poistné plnenie, pretože sa domnieval, že na jeho poskytnutie tu boli dané dôvody. Keďže žalovaný toto poistné plnenie nevymáhal, podľa názoru sťažovateľa nekonal v súlade so svojou povinnosťou konať v obchodno-záväzkových vzťahoch s odbornou starostlivosťou.

Podľa názoru ústavného súdu rozhodcovský súd vo svojich záveroch, aj keď je potrebné podotknúť, že vo výrazne zjednodušenej podobe, ozrejmlil sťažovateľovi, prečo jeho žalobu zamietol. V tejto súvislosti rozhodcovský súd argumentoval zabezpečovacím zariadením predmetu leasingovej zmluvy, o ktorom konštatoval, že ho bolo možné len veľmi ťažko prekonať bez násilného zdolania prekážky. Na tomto mieste považuje ústavný súd za potrebné poukázať na úvodnú časť odôvodnenia tohto rozhodcovského rozsudku (strana 2, druhý odsek zhora), v rámci ktorej rozhodcovský súd konštatoval, že predmet leasingu bol poistený poistnou zmluvou uzatvorenou medzi žalovaným a Č., a. s., B., a že táto odmietla poskytnúť poistné plnenie odvolávajúc sa na príslušné ustanovenia všeobecných poistných podmienok, pretože ku krádeži predmetu leasingovej zmluvy malo dôjsť bez násilného prekonania prekážky. Rozhodcovský súd zároveň konštatoval, že sťažovateľ nepreukázal svoje tvrdenia o tom, že predmet leasingu nebol poistený. Vo vzťahu k uvedenému boli v rámci rozhodcovského konania vykonané dôkazy. Napokon rozhodcovský súd sa odvolal aj na závery doterajšieho policajného vyšetrovania,

predmetom ktorého bolo vyšetovanie krádeže predmetu leasingovej zmluvy. Podľa rozhodcovského súdu bolo vyšetovanie prerušené „z dôvodu, že sa nepodarilo páchatel'a zistiť“. Na základe toho potom rozhodcovský súd konštatoval, že vzhľadom na závery policajného vyšetovania by bolo nerozvážnosťou, ak by žalovaný vymáhal poistné plnenie od Č., a. s., B., súdnou cestou. Podľa názoru rozhodcovského súdu nebolo konanie žalovaného v príčinnej súvislosti so vznikom škody.

Ústavný súd konštatuje, že podstatou sporu bolo preukázanie príčinnej súvislosti medzi vznikom škody na jednej strane a konaním žalovaného na strane druhej. Pre účely tohto zistenia boli vykonané dôkazy spočívajúce v skutkových zisteniach. Ak teda rozhodcovský súd necitoval ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov, ale podrobne predstavil priebeh dokazovania a prijaté závery, nemožno prisvedčiť tvrdeniam sťažovateľa o nezákonnosti a neodôvodnenosti namietaného rozhodcovského rozsudku. Podľa názoru ústavného súdu rozhodcovský súd celkom zreteľne, aj keď simplexnejšie predstavil svoje zistenia, ktoré vzhľadom na priebeh dokazovania celkom jasne predstavujú jeho myšlienkové pochody. Takéto nedostatky rozhodcovského rozsudku, a to predovšetkým s poukazom na to, že ako výsledok rozhodovacej činnosti vo vzťahu k predmetu sporu dáva zmysel, význam a pôsobí presvedčivo, nemôžu signalizovať porušenie zásad spravodlivého procesu, a tým ani porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny, ani práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

O trovách konania rozhodol rozhodcovský súd podľa § 12 pravidiel o trovách rozhodcovského konania rozhodcovského súdu tak, že sťažovateľovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia. Podľa označeného ustanovenia každý účastník konania spravidla znáša výdavky, ktoré mu vznikli, sám. V rozhodcovskom rozsudku alebo uznesení o zastavení konania môže byť v odôvodnených prípadoch priznaná účastníkom konania náhrada ich výdavkov.

Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku je teda zrejmé, na základe akého ustanovenia rozhodol rozhodcovský súd o trovách konania, pričom z výrokovej časti rozhodnutia jasne vyplýva, že rozhodcovský súd rozhodol o náhrade trov právneho zastúpenia žalovaného s odôvodnením, že tento mal v rozhodcovskom konaní plný úspech.

To, že ich sťažovateľovi prikázal zaplatiť priamo na účet právneho zástupcu žalovaného, nemení nič na skutočnosti, že tieto trovy žalovanému ako účastníkovi konania za prijatie poskytnutých právnych služieb v rámci rozhodcovského konania vznikli.

S prihliadnutím na postavenie ústavného súdu vo vzťahu k rozhodovacej činnosti všeobecných súdov (a pri splnení zákonných predpokladov aj vo vzťahu k rozhodovacej činnosti rozhodcovských súdov), na odôvodnenosť napadnutého rozhodcovského rozsudku, ako aj s poukazom na to, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom účastníka súdneho konania alebo rozhodcovského konania, resp. právo na úspech v konaní (obdobne napr. II. ÚS 218/02, III. ÚS 198/07, I. ÚS 265/07, III. ÚS 139/08), ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa z nej vyplývajúcimi, ako aj jeho žiadosťou o odloženie vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku rozhodcovského súdu sp. zn. Rsp V-38/2009 z 18. novembra 2009.

Na základe uvedeného rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. marca 2010